

Arrest

nr. 164 296 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gelet op het arrest nr. 159 824 van 13 januari 2016 waarbij de debatten werden heropend en de partijen werden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A HAEGEMAN, die loco advocaat L. WEMBALOLA verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Ten aanzien van verzoeker wordt op 17 december 2012 besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van drie jaar. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie D. P. -administratief deskundige

wordt aan

de persoon die verklaart zich M. Z. te noemen, geboren te Douar Old Naji op (...), en welke verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

- *1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- *artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*
- *artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 17.07.2011

- *In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:*
- *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan ;*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 17.11.2011 werd aan betrokkene het bevel gegeven om binnen 30 dagen het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd haar op dezelfde dag betekend. Er is geen enkele aanwijzing dat betrokkene hieraan gevolg gegeven heeft, reden waarom haar een inreisverbod van drie jaar opgelegd wordt.

De Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, Indien hij (zij) dit bevel niet opvolgt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Over de ontvankelijkheid

In het arrest 159 824 van 13 januari 2016 werden de debatten heropend om dezelfde volgende reden:

“2.1. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de rechten van verdediging aangezien thans wordt gepoogd verzoeker van het grondgebied te verwijderen alvorens de Raad zich heeft uitgesproken over het beroep van 14 december 2011. De bestreden beslissing steunt op het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 mei 2011, aan verzoeker betekend op 17 november 2011. Hiertegen diende verzoeker een beroep in dat thans hangende is voor de Raad onder het rolnummer 86 652. Verzoeker voert aan dat wanneer het beroep ten aanzien van de thans bestreden beslissing wordt behandeld vooraleer het beroep ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 mei 2015, aan verzoeker betekend op 17 november 2011 werd behandeld, bij een eventuele vernietiging

van deze beslissing, hij niet dienstig zou kunnen opgekomen zijn tegen de thans bestreden beslissing die erop steunt.

2.2. Bij arrest nr. 158 668 van 16 december 2015 vernietigde IIIde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 mei 2011, ter kennis gebracht op 17 november 2011, waarnaar in de motivering van de bestreden beslissing verwezen wordt. Verzoeker voert in zijn middel aan dat de motivering van de bestreden beslissing door de -inmiddels tussengekomen - nietigverklaring is aangetast. Het betreft te dezen een nieuw rechtsfeit dat na sluiting der debatten is tussengekomen. Het komt gepast voor de debatten te heropenen en de zaak opnieuw ter terechtzitting vast te stellen teneinde de partijen toe te laten hieromtrent hun standpunten te formuleren."

Uit de gegevens van de zaak blijkt evenwel dat de bestreden beslissing - een inreisverbod van drie jaar dat is ingegaan op 17 december 2012 - sedert 17 december 2015 is verstreken. De bestreden beslissing blijkt aldus inmiddels volledige uitwerking te hebben gehad, zodat deze thans niet langer in het rechtsverkeer is.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd, betoogt de verzoekende partij dat er mogelijk wat haar betreft inmiddels nog andere beslissingen werden genomen die gesteund zijn op dit inreisverbod. Zij meent aldus mogelijk nog een belang te kunnen hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Ondervraagd of er jegens haar daadwerkelijk beslissingen werden getroffen die gesteund zijn op het bestreden inreisverbod, geeft de verzoekende partij ter terechtzitting echter toe daar geen kennis van te hebben. Bijgevolg heeft zij evenmin weet of er bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beroepen aanhangig zijn tegen beslissingen die hun steun vinden in het bestreden inreisverbod. Ook de verwerende partij kan hier geen duidelijkheid in verschaffen.

Nazicht uit de interne databank van de Raad bevestigt alleszins dat verzoeker geen verzoekschriften tot nietigverklaring heeft ingediend tegen beslissingen die gesteund zijn op dit inreisverbod. In de mate dat de verzoekende partij aldus betoogt dat de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing gevolgen kan hebben wat betreft het beroep dat ze indiende tegen latere beslissingen, beperkt de verzoekende partij zich aldus tot het opwerpen van een loutere theoretische hypothese, die niet gesteund is op enig reëel gegeven.

Luidens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Uit wat voorafgaat blijkt dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing actueel aan verzoeker geen voordeel meer verschaft.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT